

Ocalić Od Zapomnienia

Magda Umer

Ile razem dróg przebytych
ile ścieżek przedeptanych
ile deszczów , ile śniegów
wiszących nad latarniami

ile listów , ile rozstań
ciężkich godzin w miastach wielu
i znów upór , żeby powstać
i znów iść i dojść do celu

ile w trudzie nieustannym
wspólnych zmartwień , wspólnych dążeń
ile chlebów rozkrajanych
pocałunków ? schodków? książek?
oczy twe jak piękne świece
a w sercu źródło promienia
tak chciałabym twoje serce
ocalić od zapomnienia

u twych ramion płaszcz powisa
krzykliwy , z leśnego ptactwa
długi przez cały korytarz
przez podwórze , aż gdzie gwiazda Wenus
a tyś lot i górnosc chmur
blask wody i kamienia
pragnę oczu twoich chmurnosc
ocalić od zapomnienia.